

Αγωγή της 7ης Δεκεμβρίου 2005 — Artegodan κατά Επιτροπή**(Υπόθεση T-429/05)**

(2006/C 48/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Artegodan GmbH (Lüchow, Γερμανία) (εκπρόσωπος: U. Doerper Rechtsanwalt)

Εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της ενάγουσας

- να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα ποσό 1 430 821,36 Ευρώ, εντόκως με κατ' αποκοπήν επιτόκιο 8 % για την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως και της πλήρους εξοφλήσεως·
- να αναγνωριστεί ότι η εναγόμενη υποχρεούται να αποζημιώσει την ενάγουσα για τις ζημιές που θα προκύψουν για αυτήν στο μέλλον λόγω των δαπανών για έρευνα της αγοράς που θα απαιτηθούν προκειμένου το Tenuate retard να ξαναβρεί στην αγορά τη θέση που κατείχε πριν η εναγόμενη ανακαλέσει την άδεια εμπορίας αυτού του φαρμάκου·
- να καταδικαστεί η εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα ζητεί αποζημίωση από την Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 235 ΕΚ, αιτούμενη να αναγνωριστεί ότι η εναγόμενη υποχρεούται να αποκαταστήσει όλες τις ζημιές που θα υποστεί ακόμη λόγω των δαπανών έρευνας της αγοράς.

Όσον αφορά το ιστορικό της διαφοράς, επισημαίνεται ότι η ενάγουσα είναι κάτοχος άδειας κυκλοφορίας στην αγορά (ΑΚΑ) του Tenuate retard, παρασκευάσματος το οποίο περιέχει αμφεπραμόνη. Η ενάγουσα έλαβε, στις 9 Μαρτίου 2000, βάσει του άρθρου 15α της οδηγίας 75/319 (1), απόφαση περί ανακλήσεως των ΑΚΑ φαρμάκων προοριζόμενων για ανθρώπους και τα οποία περιέχουν αμφεπραμόνη [απόφαση C (2000) 453]. Οι αρμόδιες γερμανικές αρχές έδωσαν σε εφαρμογή την απόφαση αυτή με δική τους απόφαση της 11ης Απριλίου 2000. Η απόφαση C (2000) 453 της Επιτροπής ακυρώθηκε με απόφαση του Πρωτοδικείου, της 26ης Νοεμβρίου 2002, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-74/00, T-76/00, T-83/00 έως T-85/00, T-132/00, T-137/00 και T-141/00. Η ασκήθεισα κατά της αποφάσεως αυτής αναίρεση, εκ μέρους της Επιτροπής, απορρίφθηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την απόφασή του επί της υποθέσεως C-39/03 P.

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι εκδίδουσα την απόφασή της C (2000) 453, η εναγόμενη ενήργησε

παρανόμως παραβαίνουσα σειρά κανόνων σκοπούντων την προστασία της ενάγουσας. Εθίγη το θεμελιώδες δικαίωμα της ενάγουσας να προβαίνει στην ίδρυση και την εκμετάλλευση επιχειρήσεως (δικαίωμα του επιχειρείν και δικαίωμα ιδιοκτησίας). Επίσης, η εναγομένη παρέβη το άρθρο 11 της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ (2). Επιπροσθέτως, η ενάγουσα προβάλλει την εκ μέρους της Επιτροπής παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και των αρχών της χρηστής διοικήσεως.

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η επίμαχη απόφαση της Επιτροπής και η εφαρμογή της τής προκάλεσαν ζημία. Κατά την άποψη της ενάγουσας, οι προαναφερθείσες παραβιάσεις του νόμου συνεπάγονται την υποχρέωση της εναγόμενης να καταβάλει αποζημίωση.

(1) Δεύτερη οδηγία 75/319/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ης Μαΐου 1975 περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα.

(2) Οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιανουαρίου 1965, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα

Προσφυγή-αγωγή της 5ης Δεκεμβρίου 2005 — Cerafogli και Poloni κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-431/05)**

(2006/C 48/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Maria Concetta Cerafogli (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) και Paolo Poloni (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) [εκπρόσωποι: G. Vandersanden, δικηγόρος, L. Levi, δικηγόρος]

Καθήs-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα των προσφευγόντων-εναγόντων

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας των προσφευγόντων-εναγόντων (στο εξής: προσφευγόντων) του Φεβρουαρίου 2005, όπως αντικαταστάθηκε τον Μάιο του 2005, καθώς και το έγγραφο της καθής-εναγομένης (στο εξής: καθής) της 15ης Φεβρουαρίου 2005,

- να ακυρώσει, εν ανάγκη, τις αποφάσεις περί απορρίψεως των αιτήσεων διοικητικού ελέγχου (administrative reviews) (αποφάσεις της 17ης Μαΐου 2005) και των διοικητικών ενστάσεων (grievance procedures) (αποφάσεις της 26ης Σεπτεμβρίου 2005),
- να υποχρεώσει την καθής στην καταβολή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας των προσφευγόντων, αποζημιώσεως συνισταμένης στην καταβολή 5 000 ευρώ ανά προσφεύγοντα λόγω απώλειας της αγοραστικής δυνάμεως από την 1η Ιουλίου 2001, στις καθυστερούμενες αποδοχές που αντιστοιχούν σε αύξηση του μισθού και του συνόλου των απορρεόντων δικαιωμάτων των προσφευγόντων κατά 0,3 % από της 1ης Ιουλίου 2001 και 0,6 % από της 1ης Ιουλίου 2003, και στον υπολογισμό τόκου επί του ποσού των καθυστερουμένων μισθών των προσφευγόντων από την ημερομηνία που θα έπρεπε να είχαν καταβληθεί και μέχρι την ημέρα της οριστικής καταβολής. Το σχετικό επιτόκιο πρέπει να υπολογιστεί βάσει του επιτοκίου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που έχει οριστεί για τις κύριες πράξεις ανα χρηματοδοτήσεως, όπως ίσχυε κατά την κρίσιμη περίοδο, προσαυξημένο κατά 2 μονάδες,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στο πλαίσιο της υπόθεσης T-63/02, που αφορούσε προσφυγή-αγωγή ασκηθείσα από τους ίδιους προσφεύγοντες, υπαλλήλους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), το Πρωτοδικείο είχε ακυρώσει τις αποφάσεις που περιέχονταν στα εκκαθαριστικά σημειώματα μισθοδοσίας που απεστάλησαν στις 13 Ιουλίου 2001 στους προσφεύγοντες, για τον Ιούλιο 2001, καθόσον η ΕΚΤ παρέλειψε να προβεί σε διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού κατά την έγκριση της αναπροσαρμογής των μισθών για το έτος 2001. Κατόπιν της δικαστικής αυτής αποφάσεως, η ΕΚΤ προέβη σε διαβουλεύσεις με την επιτροπή προσωπικού όσον αφορά την περίοδο αναπροσαρμογής των μισθών 2001-2003, καθώς και σε αύξηση των μισθών του προσωπικού της από την 1η Ιουλίου 2004. Επιπλέον, εξέδωσε, τον Φεβρουάριο του 2005, νέο εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας για τους προσφεύγοντες, που αντικαθιστούσε το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας του Ιουλίου 2001, το οποίο ακυρώθηκε από το Πρωτοδικείο.

Οι προσφεύγοντες ισχυρίζονται κατ' αρχάς ότι η ΕΚΤ, αρνούμενη να τους εφαρμόσει αναδρομικώς από τον Ιούλιο του 2001 το ευεργέτημα της διορθώσεως που συνδέεται με την αναπροσαρμογή των μισθών για το 2001, παρέβη το άρθρο 233 ΕΚ, καθώς και το δεδικασμένο που παρήγαγε η απόφαση της 20ής Νοεμβρίου 2003 η οποία εξεδόθη στην υπόθεση T-63/02.

Επιπλέον, προβάλλουν την παράβαση των άρθρων 45 και 46 των όρων απασχόλησης του προσωπικού της ΕΚΤ, του «Memorandum of Understanding» που αφορά τις σχέσεις μεταξύ της διευθύνσεως της ΕΚΤ και της επιτροπής προσωπικού, καθώς επίσης και παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων και παράβαση της υποχρέωσης καλής πίστης.

Τέλος, οι προσφεύγοντες ζητούν επίσης την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της επίμαχης συμπεριφοράς της ΕΚΤ.

Προσφυγή/αγωγή της 15ης Δεκεμβρίου 2005 — Brink's Security Luxembourg κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-437/05)

(2006/C 48/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Brink's Security Luxembourg S.A. (Λουξεμβούργο) [Εκπρόσωπος(οι): Christian Point, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας:

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή/αγωγή παραδεκτή,
- να ακυρώσει τη μονομερή απόφαση της Επιτροπής να μην αναθέσει το έργο στην Brink's Security Luxembourg,
- να ακυρώσει τη μονομερή απόφαση της Επιτροπής να αναθέσει το έργο στην Group 4 Falck Luxembourg,
- να ακυρώσει την σιωπηρή άρνηση της Επιτροπής να ανακαλέσει τις δύο ως άνω αποφάσεις,
- να ακυρώσει δύο έγγραφα της Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου και της 14ης Δεκεμβρίου 2005 αντιστοίχως, με τα οποία η Επιτροπή απάντησε στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών που υπέβαλε η προσφεύγουσα/ενάγουσα βάσει του άρθρου 149, παράγραφος 3, του εκτελεστικού κανονισμού του χρηματοοικονομικού κανονισμού,
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα/ενάγουσα 1 000 000 ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω του παράνομου χαρακτήρα της προσβαλλομένης αποφάσεως, ποσό που καθορίζεται ex aequo et bono και προσωρινώς,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή/αγωγή έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να απορρίψει την προσφορά της προσφεύγουσας/ενάγουσας στο πλαίσιο της υποβολής προσφορών αριθ. 16/2005/OIL (υπηρεσίες ελέγχου και φυλάξεως κτιρίων) και, αφετέρου, την ακύρωση της αποφάσεως αναθέσεως του έργου σε ανταγωνίστρια εταιρία.

Τα επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα/ενάγουσα προς στήριξη της προσφυγής/αγωγής της εντάσσονται κατ' ουσίαν σε επτά ισχυρισμούς.